

ΔΙΚΗ ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ

(ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ).

Ἀξιότιμε κύριε Εἰσαγγελεῦ,

Ἐν τῇ ἀγορεύσει ὑμῶν κατὰ τὴν δίκην τῶν κκ. Νεγρεπόντη καὶ Χαλικοπούλου, δημοσιευθεῖσα μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης ἐν τινι τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων ἐφημερίδων, εἶπατε, ὅτι δὲν ἐταράχθητε, ὅταν ὁ κατηγορούμενος ἐπεμφεν ἓνα τῶν συνηγῶρων αὐτοῦ (οὐχὶ τῶν παρόντων) νὰ παρακαλέσῃ ὑμᾶς ἵνα ἡ μὴνυσις μὴ γείνη δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως.

Παραλείπω, ὅτι ἡ παράκλησις αὕτη δὲν εἶναι ἀχρεία, ὡς οὐχὶ ὀρθῶς ὑπεσημείωσαν οἱ δημοσιεύσαντες τὴν ἀγορευσιν ὑμῶν, καθόσον ὁ κατηγορούμενος, ὅταν μάλιστα πρόκειται περὶ ἀδικήματος περιπλόκου, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ καὶ ἐνέργειαν ἀνακρίσεως, ὅπως μὴ εἰσαχθῇ δι' ἀμέσου κλήσεως ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ἀκροατήριον. Μάλιστα, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, καὶ συζητεῖται μετὰ τῶν συγγραφῶν, ἂν ἐπιτρέπηται ἡ δι' ἀπευθείας κλήσεως εἰσαγωγή τῶν πλημμελημάτων εἰς τὸ ἀκροατήριον. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ὁ κ. Δραγούμης καὶ ἐγὼ εἴμεθα ἐκ τῶν μὴ παρόντων συνηγῶρων τῶν κκ. Νεγρεπόντη καὶ Χαλικοπούλου, ἐγράφη δὲ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐφημερίδι, ὅτι εἰς ἐξ ἡμῶν προέβη εἰς τὴν ἀνωτέρω παράκλησιν, παρακαλῶ ὑμᾶς, Κύριε Εἰσαγγελεῦ, τὸν τεταγμένον πρὸς περιστολὴν τοῦ ἀδίκου, νὰ μοὶ ἀπαντήσητε, ἂν ποτε ὠμίλησα ὑμῖν περὶ τῆς ἀνωτέρω ὑποθέσεως.

Διατελῶ δὲ μετὰ πλείστης ὑπολήψεως,

Ἀθήνησι, τῇ 19 Μαρτίου 1882.

Ὑμέτερος
Ν. Δ. Λεβίδης.

Ἀξιότιμε κύριε Λεβίδη,

Προθύμως ἀποκρινόμενος εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν βεβαιῶ ὅτι ὑμεῖς οὐδέποτε, οὔτε ὁ κ. Δραγούμης, μοὶ ἐποίησατε λόγον οἰονδήποτε περὶ τῆς ὑποθέσεως Νεγρεπόντη κλπ. μέχρι τῆς προχθὲς μάλιστα ἡγνόνουν, ἐὰν καὶ πρὸς ὑμᾶς ἦτο ἀνατεθειμένη ἡ τῶν κατηγορουμένων ὑπεράσπισις. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ δικαίωμα τῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγῆς, ἐρειδόμενος ἐπὶ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 160 καὶ 161 τῆς Ποινικῆς δικονομίας φρονῶ, ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἀφοῦ ἐνηργήθη παρ' ἐμοῦ προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις καθίσταται τοῦτο ἀναμφισβήτητον. Ἀλλ' ὁ κ. Νεγρεπόντης δι' ἄλλου δικηγόρου, τὸ πρῶτον τότε γενομένου μοι γνωστοῦ προσωπικῶς, (καὶ μὴ ὀνομασθέντος οὐδαμῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ) πρὶν ἔτι ἐπιδοθῇ τὸ κλητήριον θέσπισμα ἔκρινε πρέπον, νὰ μοὶ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον τῆς χρήσεως τῶν δικαιωμάτων μου, ἐπεὶ σὴν δὲ πιστεύω, ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς μου, ὅτι πάνυ δυσχερῆ ἀνεδέχθη ἐντολὴν ὁ κ. συνήγορος αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε τὰς προσαγορεύσεις μου, μετὰ ἄκρας ὑπολήψεώς μου.

Ἀθήνας τῇ 19 Μαρτίου 1882.

Ὅπως πρόθυμος
Συμπ. Σρ. Δουκάκης.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ.

Ὅταν μία σχολὴ ὁλόκληρος ἐκφράζεται ὑπὲρ ἐνὸς διδάσκοντος, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν κοινὴν αὐτὴν γνώμην, διότι ὁμόθυμος κοινὴ γνώμη δυστυχῶς τόσον δυσκόλως σχηματίζεται εἰς τὰ πανεπιστημιακὰ μας, ὥστε ὅταν ἀναφαίνεται τοιαύτη, δεόν νὰ ἐπικρατῇ.

Ἡ ὑπὲρ τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς Ἀνατομίας κ. Λουκᾶ Παπαῖ Ἰωάννου ἐκδήλωσις τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς δὲν εἶναι χθεσινὴ, ὅτε ὑπερτριακόσιοι φοιτηταὶ παρεκάλεσαν τοὺς συντάκτας ἐφημερίδων τινῶν νὰ πιστεύσουν ὅτι πράγματι ἡ ἀναφορά των φέρει 400 ὑπογραφάς.

Ὁ κ. Παπαῖ Ἰωάννου εἶναι ὁ μόνος ἴσως ὑφηγητὴς ὁ ἔχων τόσον ἀκροατήριον. Μόλις ὁ κ. Ζωχιός ὅτε παρέδιδε τὰ περὶ Δαρβινισμοῦ μαθήματα, εἶχεν ἄξιωθῇ τοσούτων ἀκροατῶν.

Ἄλλως τε δὲ δὲν εἶναι ἐκ τῶν λογίων νέων—τῆς γνωστῆς τάξεως τῶν ἀνευ οὐδεμιᾶς ὡς τὸ πολὺ ἀξίας ὑφηγητῶν.

Ἐπὶ δεκαετίαν διδάσκει σχεδὸν ὡς καθηγητὴς, μεθ' ὅλα τὰ προσκόμματα τὰ ὅποια τῷ παρενέβαλεν ἡ ὑποδεστέρα αὐτοῦ θέσις. Καὶ μεθ' ὅλην τὴν σπάνιν πτωμάτων, εἰς τὴν κλασικὴν γῆν τῶν πτωμάτων.

Ὁ κ. Παπαῖ Ἰωάννου ἔκαμε λαμπρὰς σπουδὰς ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ καὶ ἡ ἐπιστημονικότης τῶν παραδόσεών του κατέθελε μέχρι φανατισμοῦ τὴν ἀκαδημαϊκὴν νεολαίαν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς.

Εἶναι λοιπὸν πολὺ δίκαιον νὰ προστεθῇ καὶ δευτέρα ἔδρα ἀνατομίας, καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς πιστεύομεν ὅτι θέλει ἐνδώσει εἰς τὴν δικαίαν ἐπιθυμίαν τῶν κυρίων φοιτητῶν, προνοῶν περὶ ἐπιβιώσεως τῆς τόσῳ ἀσθενοῦς ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἐποψὶν Ἰατρικῆς Σχολῆς.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Δαμιανὸν, οἱ κύριοι φοιτηταὶ διατηροῦσι ἀπαράμεικτον τὸν πρὸς αὐτὸν σεβασμὸν, οὐδὲ λησμονοῦσι τὴν τριακονταετὴ διδασκαλίαν του.

Ἀλλὰ βαίνομεν πρὸς πρόοδον καὶ ἡ ἀνατομία εἶναι κλάδος τῆς ἱατρικῆς, ὅστις σηκώνει καὶ δύο καὶ τρεῖς καθηγητικὰς ἑδρας.

Πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι τὰς ἐπιστήμας τοῦλάχιστον τὰς ἀπτομένας τῆς ζωῆς ἡμῶν δεόν νὰ περιποιώμεθα ὅση δύναμις καὶ ὅτι εἶναι καιρὸς ἐκ τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς νὰ ἐξέρχωνται ἱατροὶ καὶ οὐχὶ μαθητευόμενοι.

Διὰ τοῦ εἰς καθηγητὴν προβιβασμοῦ τοῦ κ. Παπαῖ Ἰωάννου δὲν λύεται τὸ πρόβλημα, ἀλλὰ καὶ δὲν μένει προβληματώδης ἡ διδασκαλία ἐνὸς τῶν σπουδαιοτέρων κλάδων τῆς Ἰατρικῆς.

Αὐτὰ εἶχομεν νὰ ποῦμε.

(ΕΠΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὁδὸς Μουσῶν, παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος